

ALF. MUCHA. — Ἡ γραφίς.

ΜΩΣΑΪΚΟΝ

Ἡ γνώμη τοῦ πλήθους διὰ τὰ ἔργα τῆς τέχνης, εἰς τὴν καλλι-
τεχνικὴν ἀριθμητικὴν, ἰσοῦται τῷ
μηδενί.

Τὸ πνεῦμα ἐν τῇ τέχνῃ ἔγκειται
εἰς τὴν ἁρμονίαν τοῦ ψυχικοῦ αἰ-
σθηματος πρὸς τοὺς κανόνας τῆς
λογικῆς.

Ὁ χρωστήρ εἶπε ὅτι ἡ γραφίς.
Προδίδει τὸν χαρακτῆρα τοῦ γρά-
φοντος.

W. BOUGUREAU. — Παιδικὸν εἰδύλλιον

L. BONNAT. Προσωπογραφία Ἑρν. Ρενάν
(Μίγα βραβεῖον ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων)

ΦΡ. ΑΡΙΣΤΕΥΣ. — Ὁ Κερκυρὸς (Ἐλαιογραφία)

Ἡ φύσις καὶ ἡ τέχνη εἶνε, λέ-
γοντ', ἀδελφαί. Σφάλμα. Ἡ Φύσις
εἶνε ἡ μήτηρ—ἡ Τέχνη, ἡ κόρη.
Δύσκολον ἡ κόρη γὰρ φθάσει τὴν σο-
φίαν καὶ τὴν δύναμιν τῆς μητρός.

Πάντοτε ἐθαύμασα τοὺς καλλιτέ-
χνας, μὴ ἀγορεύοντας, μὴ γράφον-
τας, μὴ χορεύοντας, μὴ συμποσιά-
ζοντας, μὴ ἐποκλινομένους. Πάν-
τοτε τοὺς βλέπω καὶ θέλω γὰρ τοὺς
βλέπω παρακολουθουμένους ἀπὸ τοῦ
ἀρρητικῶν αὐτῶν μύριον.

ΔΙΚ